

Bohaterowie Niepodległości w zbiorach Biblioteki Śląskiej

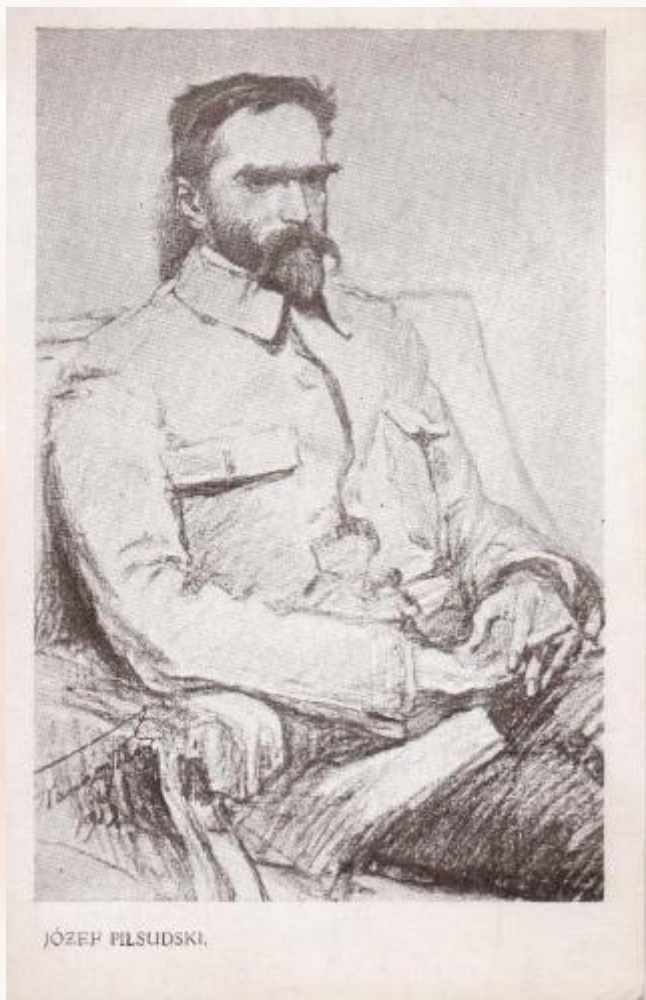
Józef Piłsudski

Wojciech Korfanty

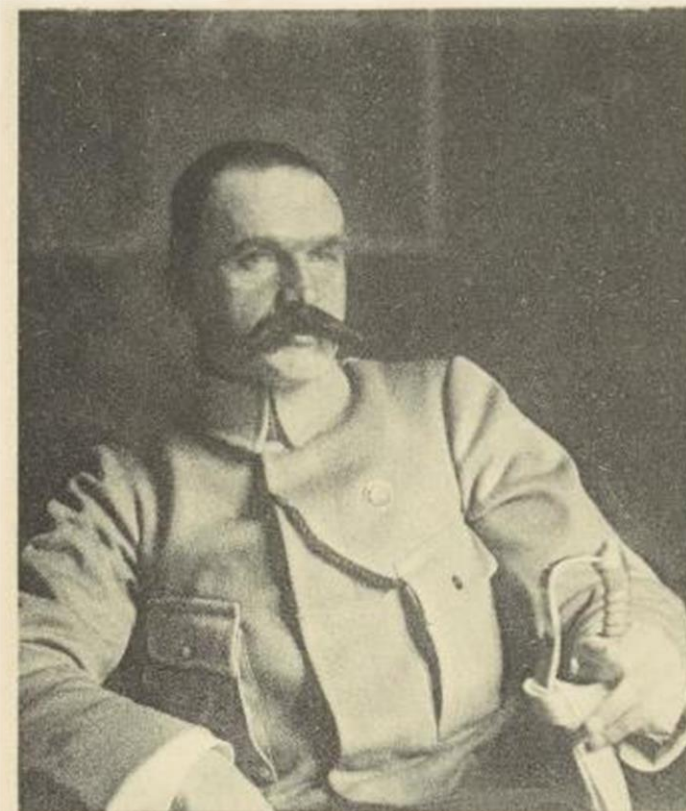
Józef Piłsudski

Pocztówka z portretem według obrazu
Antoniego Kamińskiego z 1913 r.

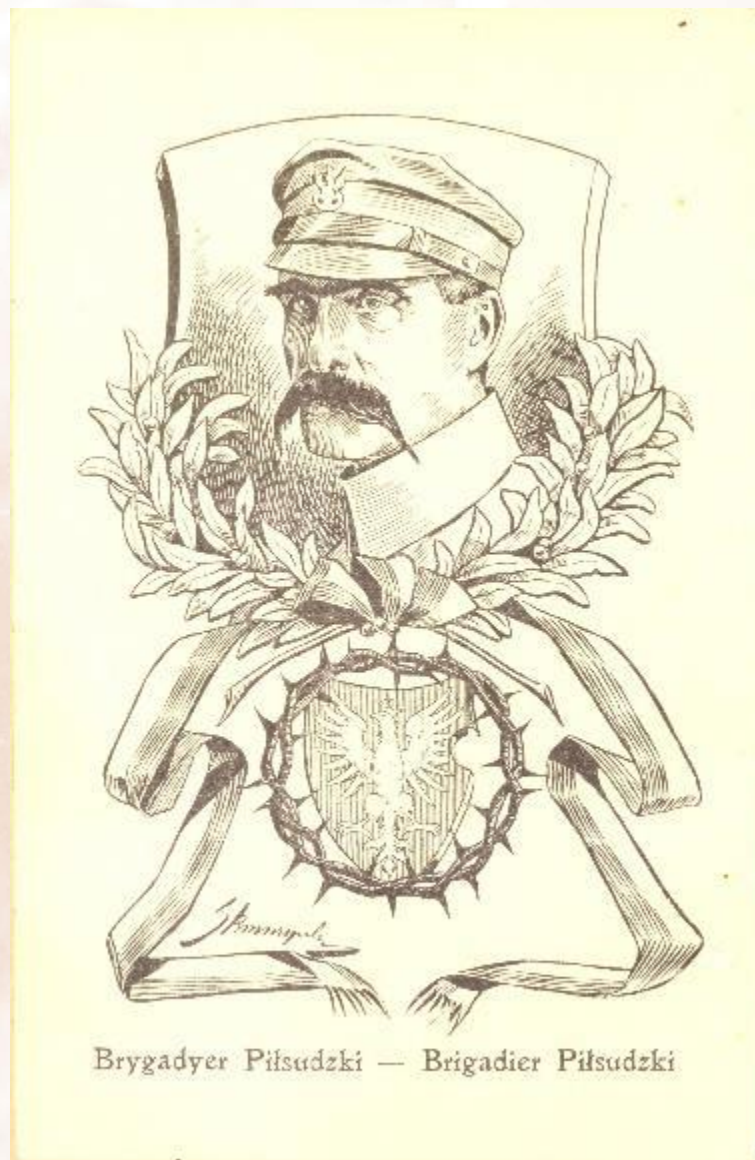
W mundurze marszałkowskim.
Fotografia wykonana w Krakowie, ok. 1930 r.

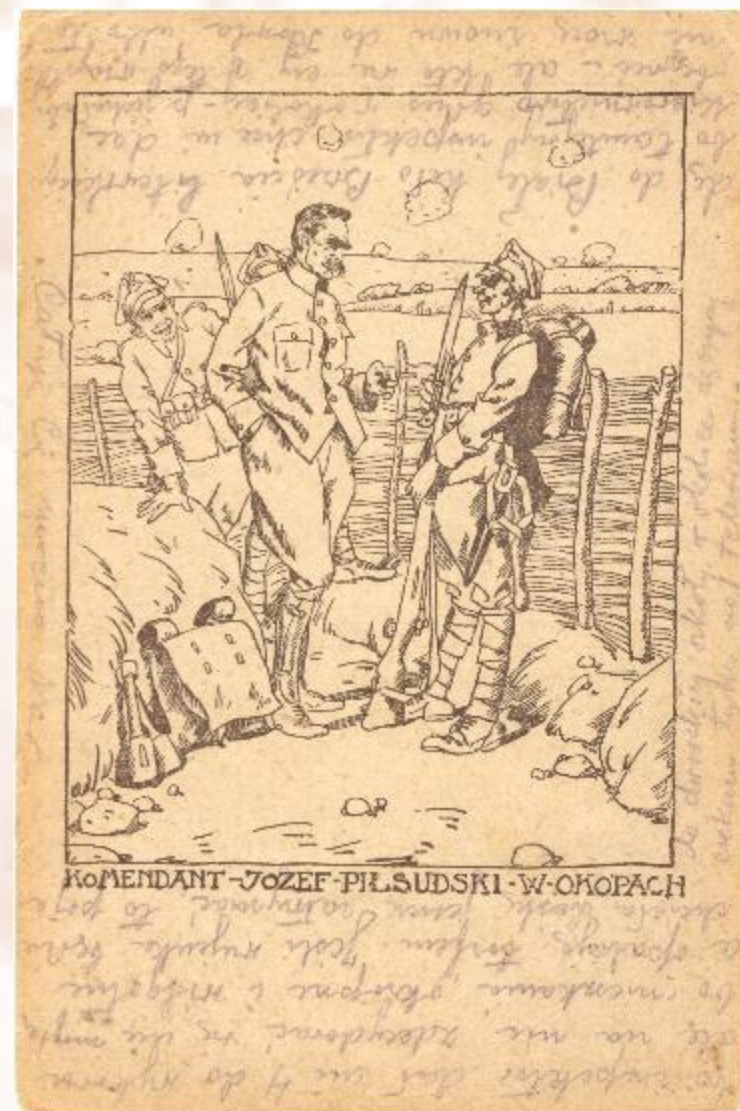
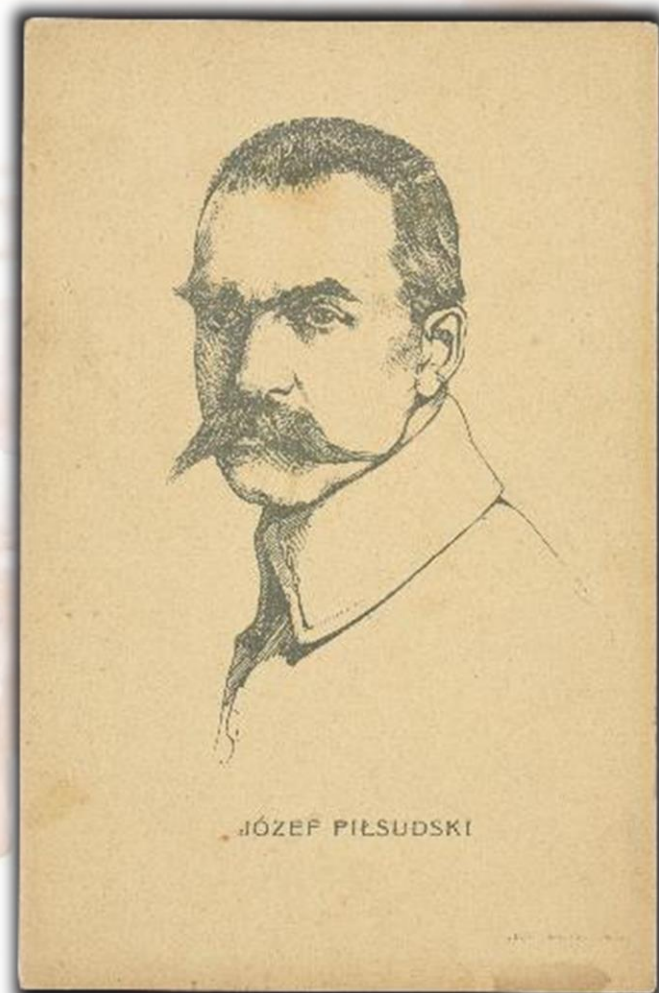
Legiony Polskie. — Brygadyer Józef Piłsudski.

Legiony Polskie. Brygadier Józef Piłsudski,
pocztówka wydana w Wiedniu ok. 1915 r.

Pocztówki z wizerunkiem Józefa Piłsudskiego

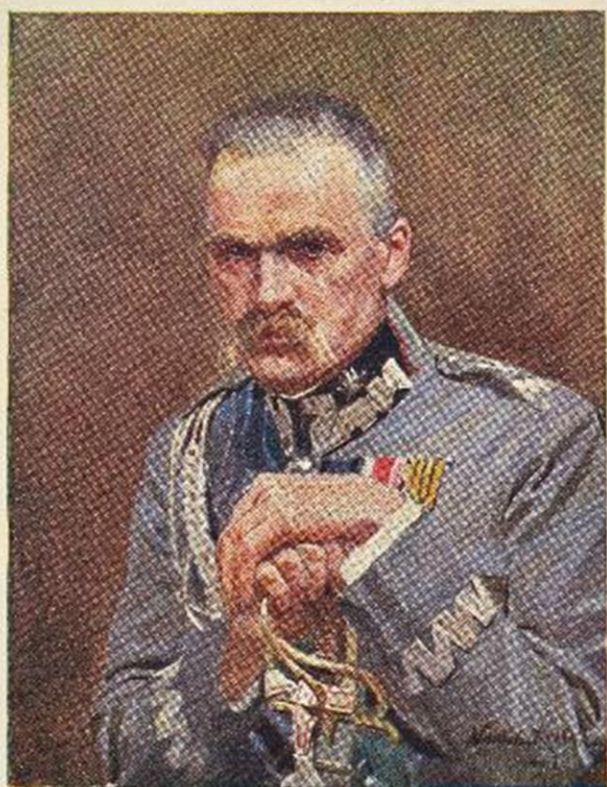

Rysunek Zygmunta Skwirczyńskiego,
ok. 1914-1918

Rysunek Kamila Mackiewicza, ok. 1920 r.

Pocztówki z wizerunkiem Józefa Piłsudskiego pierwszego Marszałka Polski

W. Kosmak mal.

JÓZEF PIŁSUDSKI
Pierwszy Marszałek Polski

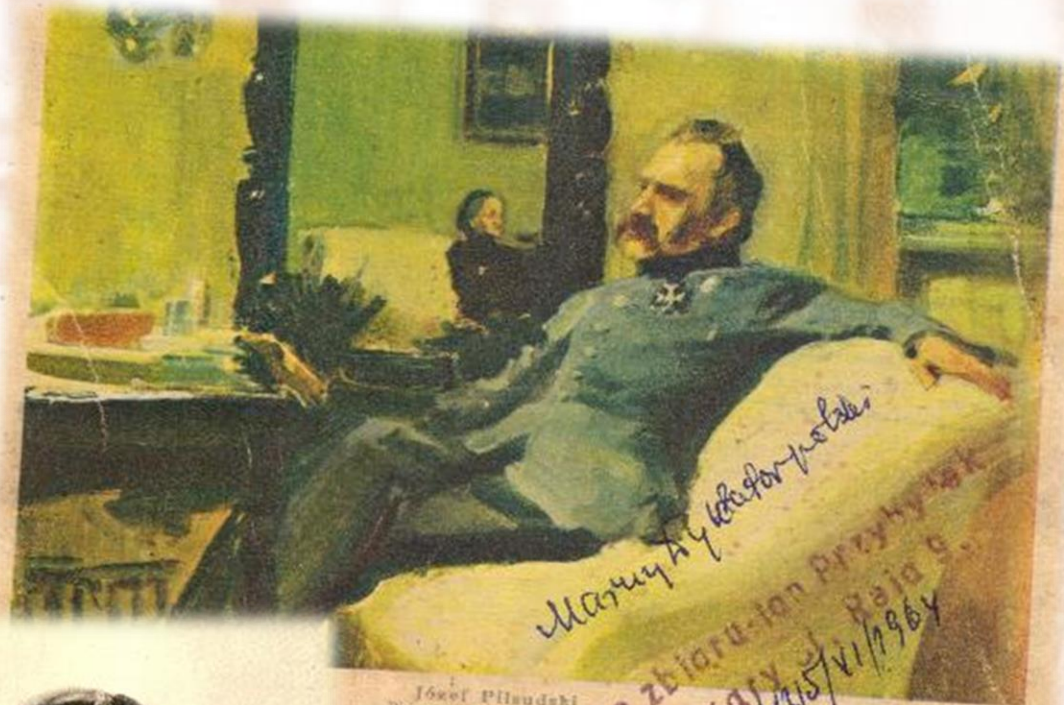

A. Dobrowolski

JÓZEF PIŁSUDSKI
Pierwszy Marszałek Polski
1887-1905

Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski.

Józef Piłsudski
Pierwszy Marszałek Polski
Premier Ministre de Pologne
First Marshal of Poland

Maryla Korytkowska
ze zbioru Jan Przytycki
Piekary 15/VI/1964

Plac. K. Korytkowski

JÓZEF PIŁSUDSKI
PIERWSZY MARSZAŁEK POLSKI

Pocztówki przedstawiające Józefa Piłsudskiego w czasie ćwiczeń Polskiej Organizacji Wojskowej pod Warszawą w 1917 r.

Piłsudski rozmawia z Komendantem Szkoły Oficerskiej
Henrykiem Krokiem-Paszkowskim

Defilada przed Piłsudskim

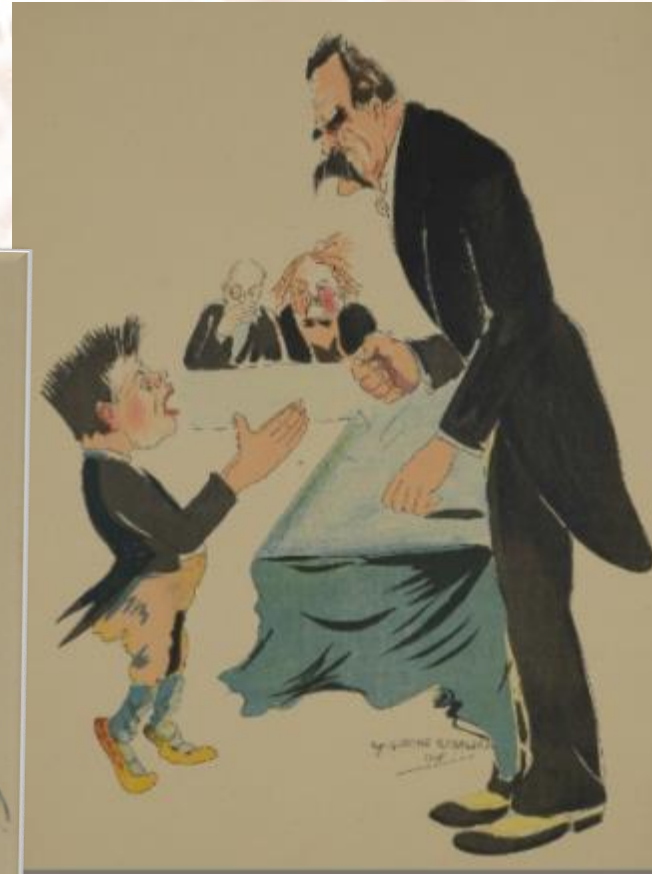
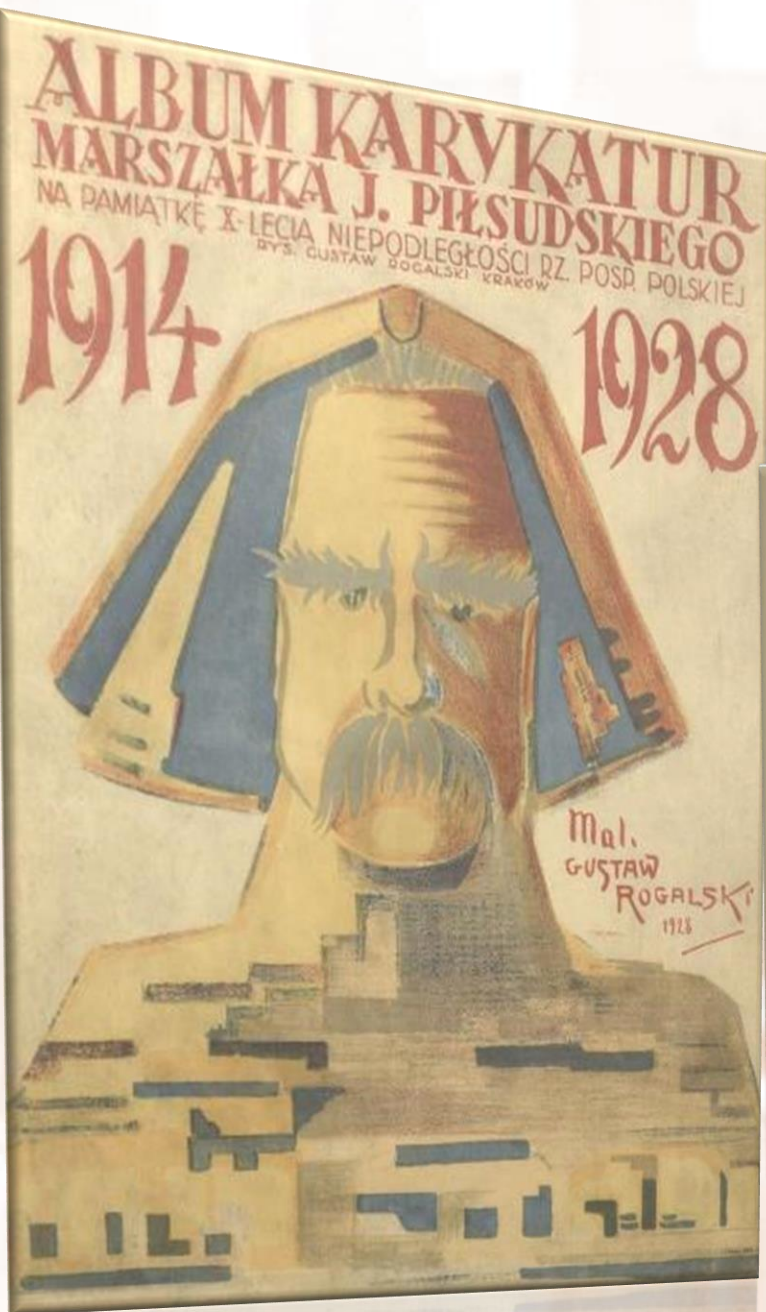
Marszałek Józef Piłsudski wita defilującą kawalerię na Błoniach w Krakowie 6 X 1933,
malował Marian Nowicki, pocztówka wydana w Krakowie

Album Wiktora Hozera z wklejonymi pocztówkami i fotografiami przedstawiającymi Józefa Piłsudskiego

Józef Piłsudski w karykaturach Gustawa Rogalskiego

Karykatury Henryka Barwińskiego

Wojska polskiego konterfektów gładkich 20 ... , Kraków 1916

Album litografii otwiera karykatura Józefa Piłsudskiego

Józef Piłsudski w karykaturach Zdzisława Czernańskiego

Zdzisław Czernański - "Ramy Konstytucji 1921 roku"

Zdzisław Czernański - "Poranne czytanie prasy"

Zdzisław Czernański, "Myśliciel"

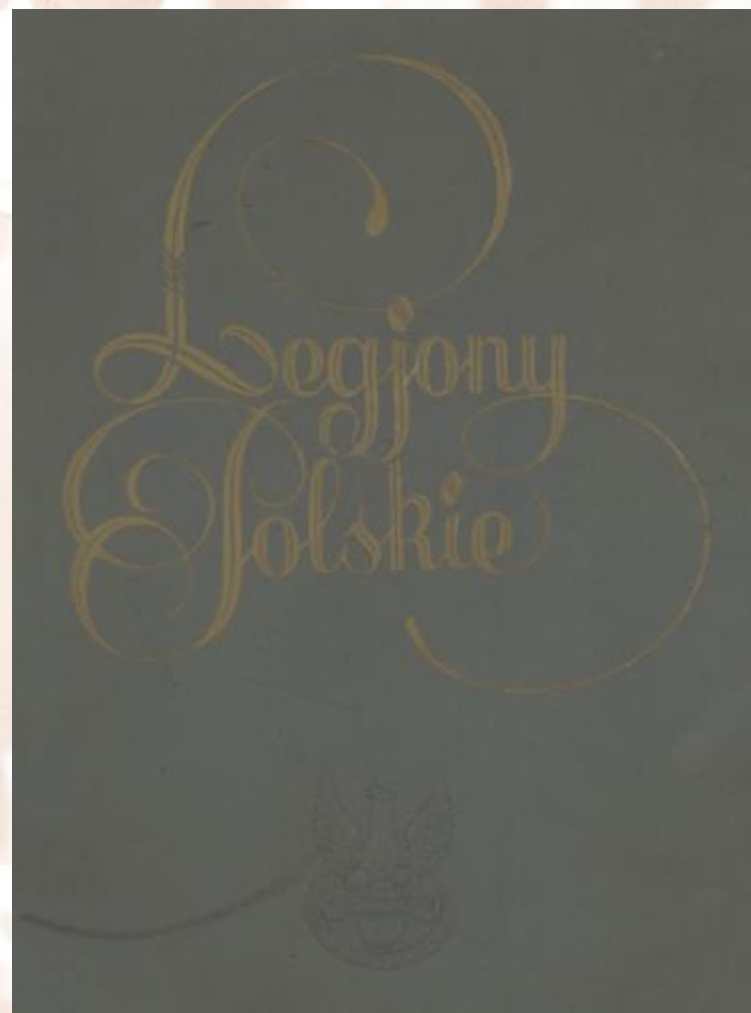

Zdzisław Czernański - Józef Piłsudski w towarzystwie poety
Tadeusza Boya-Żeleńskiego i Bolesława Wieniawy-
Długoszowskiego, osobistego adiutanta.

Teka Zdzisława Czernańskiego, *Józef Piłsudski w 13 planszach*, 1935.

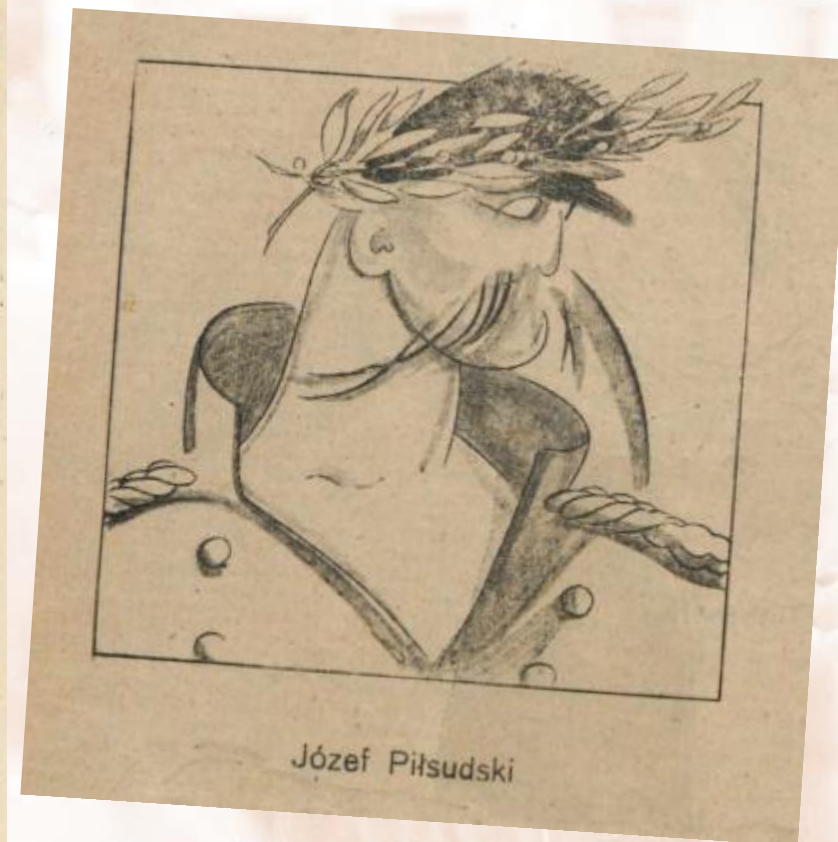
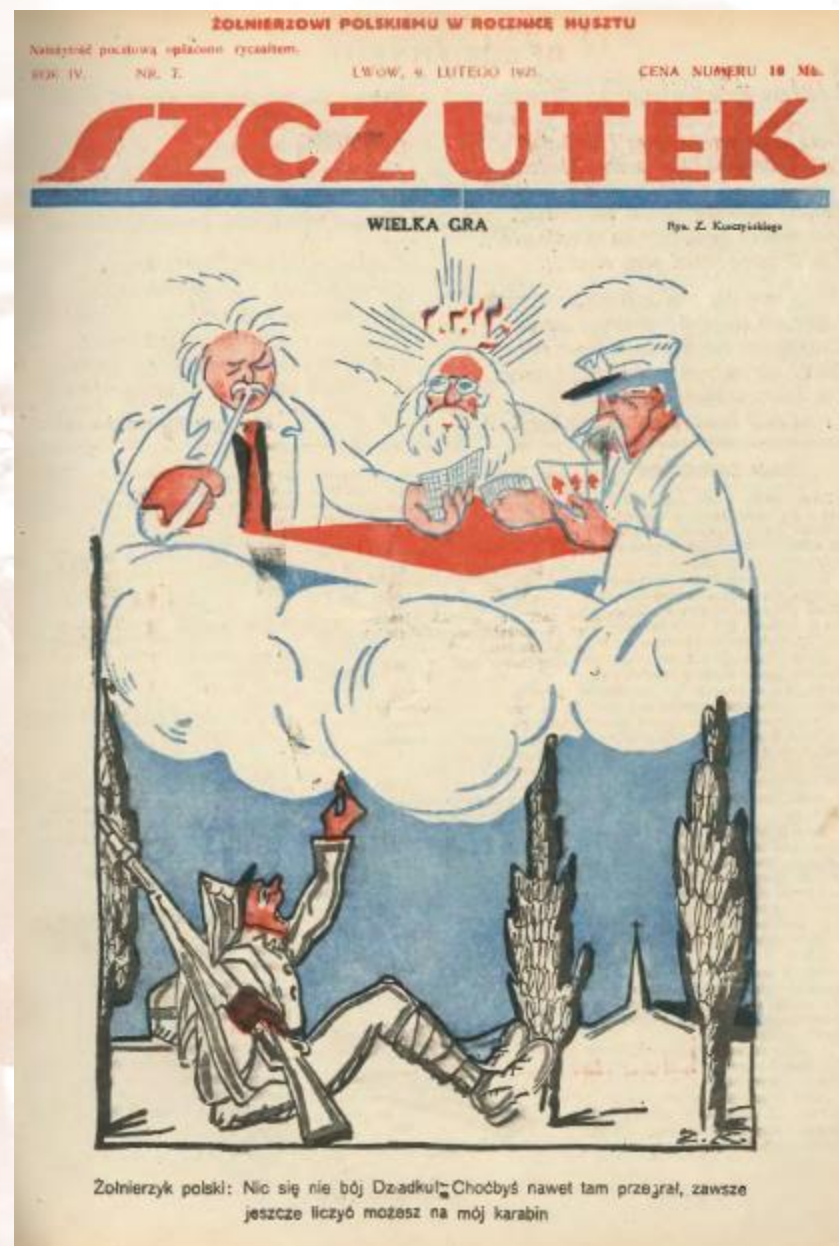
„Wódz” kolorowa litografia przedstawiająca Józefa Piłsudskiego z teki Leopolda Gottlieba *Legiony Polskie*, 1936.

Józef Piłsudski w karykaturze lwowskiego „Szczutka”

Rysunki Zygmunta Kurczyńskiego,
„Szczutek” 1919 nr 6 i nr 7

Rysunek Mai Berezowskiej,
„Szczutek” 1919 nr 48

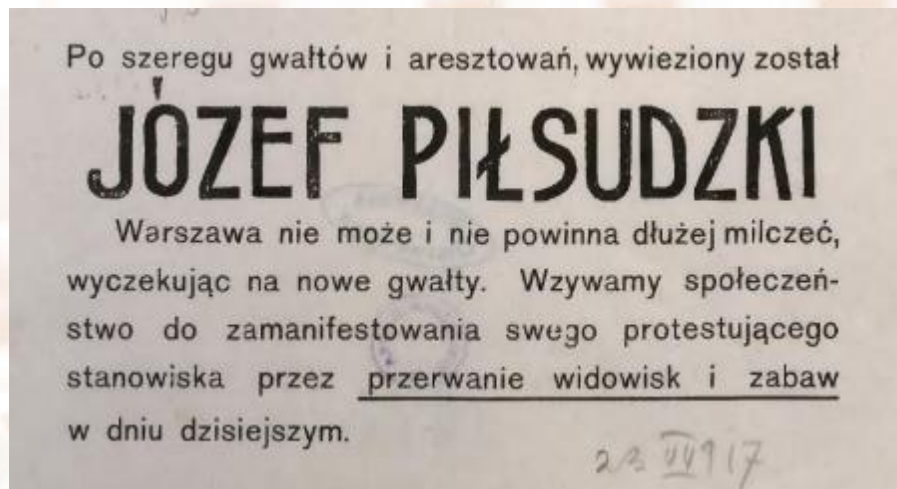
Druki ulotne

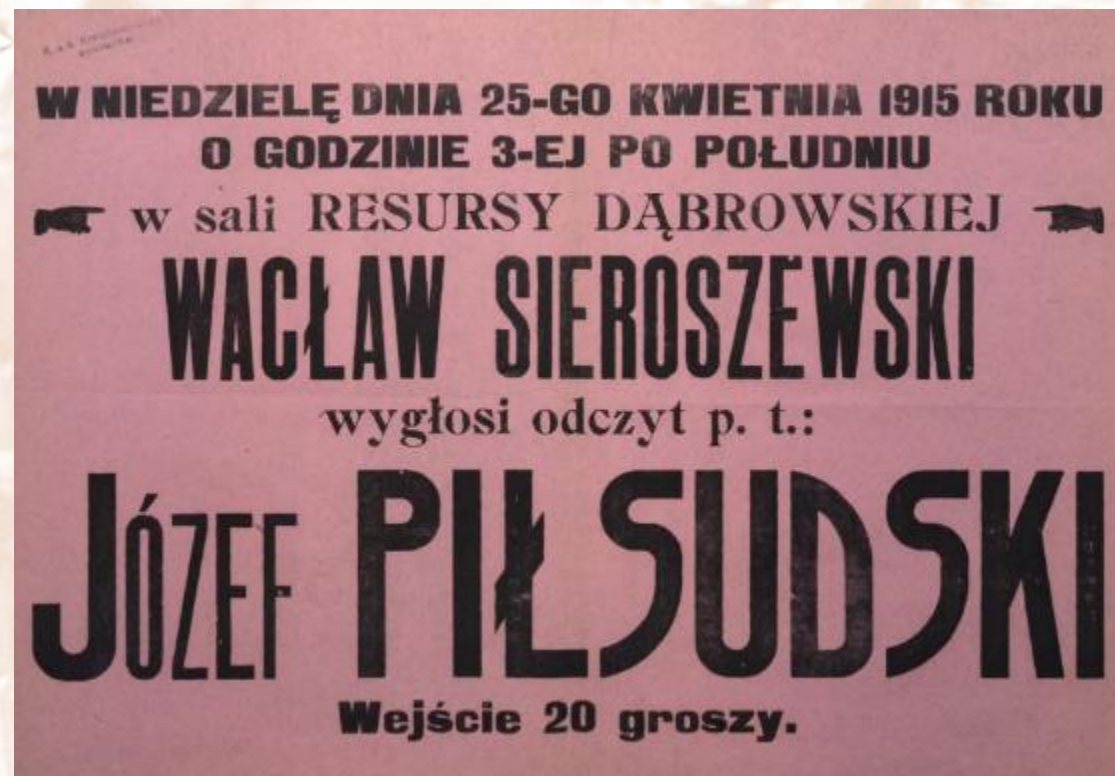
Nalepka wydana z okazji imienin Józefa Piłsudskiego, 1918.

Nalepka na cześć Józefa Piłsudskiego, 1916.

Wezwanie do protestów w związku z aresztowaniem Józefa Piłsudskiego, 1917.

Zapowiedź odczytu o Józefie Piłsudskim w Dąbrowie Górniczej, 1915.

Druki ulotne 1916-1917-1920

List Brygadiera Piłsudskiego

do
Rektora Brudzińskiego.

SZANOWNY PANIE REKTORZE!

Pozwalam sobie zwrócić się do Pana w sprawie, prawie osobistej, dla usprawiedliwienia której znajduję tylko fakt, iż wiele spraw moich osobistych stały się dzięki wypadkom sprawami publicznymi.

Mianowicie, idzie mi o wyjaśnienie możliwie szerokiego mego stosunku do zagadnień wojsko-politycznych, w których odegrałem tak wybitną rolę w ubiegłych latach, a co do których kursują potworne nieraz gawędy. Pochodzenie tych gawęd jest mi zresztą skądinąd najzupełniej zrozumiałe, niemniej jednak szkodzi one nie tyle mnie—chyba odwrotnie, lecz samej rzeczy i sprawie.

Żołnierz o ile nie jest najemnikiem, dla którego treścią jest kontrakt najemny, musi posiadać za sobą rząd, który mu wyznacza cele i metody, wyznacza wodzów i kierowników. Jest to tak konieczne, że jeżeli czegoś podobnego niema, pojawia się gwałtowna potrzeba operowania chociażby surogatami takiej politycznej reprezentacji.

Polska w tej wojnie miała to nieszczęście, że przedtem nim powstał jej rząd, zjawił się na świat jej żołnierz. Stąd płyną wszystkie fikcje rządowe, które nikogo zadowolnić nie mogły, a które wszystkie zadawała miały choć w części tę naturalną tęsknotę żołnierza do prawomocnej politycznej reprezentacji jego dzieł i pracy.

Jestem żołnierzem z ducha i usposobienia i dla tego pomimo, że się sam dla wielu stałem takim surogatem przedstawicielstwa polskiej władzy, tak samo jak inni moi koledzy, tęsknię do istnienia formy, w którą się normalnie wylewa Ojczyzna żołnierza—do rządu, który żołnierza reprezentuje nazewnątrz, który z niego wszelkie troski polityczne zdejmuje i daje poczucie zrozumiałe celu, dla której krew się daje.

Dawałem temu wyraz w formie bardzo dosadnej w głównym naczelnictwie armii austro-węgierskiej, gdzie parokrotnie oświadczałem, że pozostawanie w szeregach obcej—nie polskiej—armii bez wyraźnego nakazu własnej polskiej władzy politycznej jest tak ciężkiem i trudnem do zniesienia, że z każdym dniem staje się to bardziej niemożliwem dla ludzi z zaboru rosyjskiego.

Że o ileby Królestwo miało reprezentację polityczną uznaną przez oba państwa okupacyjne, sprawa byłaby zupełnie rozstrzygnięta. Dawałem po temu drastyczne przykłady mówiąc, że gdyby w czasie wojny rząd mój nakazał czyścić buty, tobym to z całą nieumiejętnością czynił, gdyby nakazał wstąpić do armii syngalezów czy botokudów, uczyniłbym to również bez wahania. Odwrotnie zaś przy braku rządu własnego nie mogę nie dawać wyrazu w swem postępowaniu, że po to poszedłem na wojnę, by moja Ojczyzna swój własny rząd miała.

Ten zasadniczy stosunek do głównego zagadnienia politycznego w życiu żołnierza zachowuję dotychczas i z chwilą uformowania czegoś, co jest polską władzą rządową, natychmiast zwrócę się do niej ze swymi powołaniami służbami.

W oczekiwaniu, że wtedy będę mógł odnowić dawną znajomość z Panem Rektorem, proszę przyjąć zapewnienie wysokiego szacunku i poważania, z jakim pozostaję.

J. PIŁSUDSKI

List Józefa Piłsudskiego

do Profesora N... w Krakowie.

Warszawa 15/III 1917 r.

Kochany i Szanowny Panie Profesorze.

W odpowiedzi na Pańskie zapytania, które—rozumiem, że są meką nie Pana jednego, spieszę skreślić parę słów. Być może, że się wydażą one niedostatecznie jasne; niech trudne położenie, w jakim się znajduję, usprawiedliwi mnie pod tym względem.

Gdy 6 sierpnia wyruszał w pole, obliczałem wiele przeszkód materialnych i moralnych, które napotkam na swej drodze, ujmowałem w rachubę opór bierności i niechęci ze strony społeczeństwa, zamało jednak brałem pod uwagę stanowisko tego, co z konieczności stanowić musiało *vis maior* całego przedsięwzięcia—stanowisko tego czy innego państwa, przy pomocy którego siła polska wyrosnąć mogła.

Teraz po dwóch latach ciężkich doświadczeń i prób, jeżeli powiedzieć o sobie mogę, że wróciwszy z tem doświadczeniem powtórzyłbym z pewnością próbę 6 sierpnia 1914 roku, to zarazem byłbym znacznie ostrożniejszym w metodzie przeprowadzenia zamiarów. Cała sprawa, jak mi się zdaje, polega na następującem. Oba państwa centralne nie mogą w jednej chwili zmienić zasadniczych rysów polityki swej względem Polski, polityki, która w pierwszym rzędzie odznacza się szaloną nieufnością względem Polaków. Nieufność wywołuje przy każdym kroku tysiące zastrzeżeń, które znów natrafiają na użyziony stuletnią pracą grunt tradycji stosunków austro-niemiecko-polskich. To znaczy, że każdy krok, każdy środek już w swem założeniu a tembardziej w realnem przeprowadzeniu natychmiast wywołuje antypolskiego wilka z lasu, wilka przyzwyczajonego zdawna szczeryć zęby, nigdy zaś—szanować odrębność kultury narodowej, czy poczucie godności i honoru narodu polskiego. W ten sposób zawsze ma się wrażenie, że oba państwa centralne systematycznie jedną ręką niszczą to, co drugą usiłują budować. W chwilach zaś kryzysowych, zastrzeżenia te i nieufność doprowadzają często do położenia, gdzie się wprost zatracą minimum polskości w sprawie i człowiek staje w położeniu jakiegoś Botokudy lub Syngaleza, względem którego uprawiana jest polityka kolonialna z całą swoją krasą i jednością.

Jest to jedna strona sprawy, druga leży w nas—Polakach. Tu mamy do czynienia ze zjawiskiem wychowania w niewoli, w systemie ugody ze wszystkimi i ze wszystkim, bez honoru i godności, z poczuciem lęku przed każdym większym zadaniem, braniem na własne barki. Nie przypominam sobie w ciągu ubiegłych paru lat ani jednej chwili, ani jednego kroku, który nie był nacechowany tą swoiście polską cechą konkurencji in minus, licytacji prowadzącej nie do góry, ale odwrotnie zmierzającej do dołu. Gdy tylko kto gdzie wystawi jakie żądanie, znajdzie zaraz mnóstwo „doświadczonych” ludzi, którzy orzekną, że jest ono za wysokie, że go z tej czy innej strony obciąć należy. aby było „realnem”.

ŁUDU POLSKI!

Rząd bolszewicki zalał sporą połąć naszego kraju
wojskami swemi.

Zasiepiený chwilowem powodzeniem, zwlekając z odpowiedzią na propozycje pokojowe polskiego rządu, parł na Warszawę hordy dzikusów w złudnej nadziei zdobycia stolicy.

Nas, prawych gospodarzy na naszych ziemiach, chciał uczynić swymi niewolnikami.

ŁUDU POLSKI! Przelecił się rozszewroniony wróg! Zasłone licznymi ochotnikami wojska, stojące pod mojem dowództwem w pierzastym ataku polityki nieprzyjaciela na południu i na północy, i odwróciły go od Warszawy. Dzielne i odcięte bandy bolszewickie błądzą się jeszcze i kryją po lasach, grabiąc i rabując dobytek mieszkanców.

ŁUDU POLSKI! Stań, jak jeden mąż do walki z pierzchającym wrogiem! Niech żywa noga najeźdźcy nie wyjdzie z polskiej ziemi!

Za poległych w obronie Ojczyzny, ojców i braci, za zniszczone zbiory, za zrabowane zagrody, niech karzące Twoje pięści, zbrojne w widły, kosy i cepy spadną na karki bolszewików.

Wziętych żywcem odstawiajcie w ręce władz najbliższych wojskowych lub cywilnych!

Niech wróg w odwrocie nie zagna ani chwili wytchnienia, niech zewsząd non czyha śmierć i niewola!

Łudu Polski! Do broni!

J. Piłsudski

Warszawa, 18 sierpnia 1920 r.

Publikacja Żołnierska

Józef Piłsudski w Katowicach

Fotografie Stefana Pierchalskiego dokumentujące wizytę marszałka w Katowicach, 22 VIII 1922.

Józef Piłsudski i powstańcy śląscy

Odznaczanie powstańców śląskich
na katowickim rynku, 22 VIII 1922.

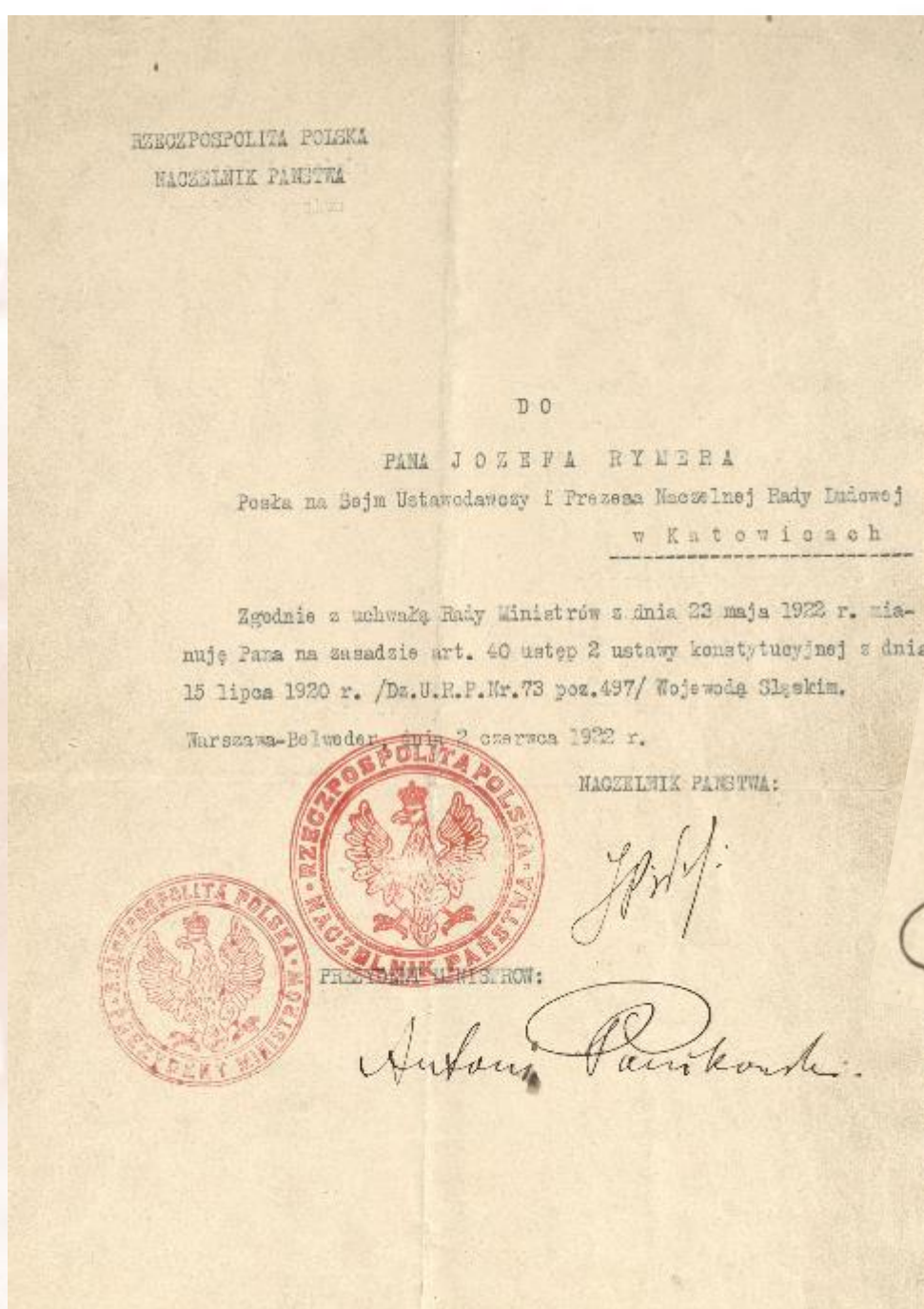

Józef Piłsudski i powstańcy śląscy

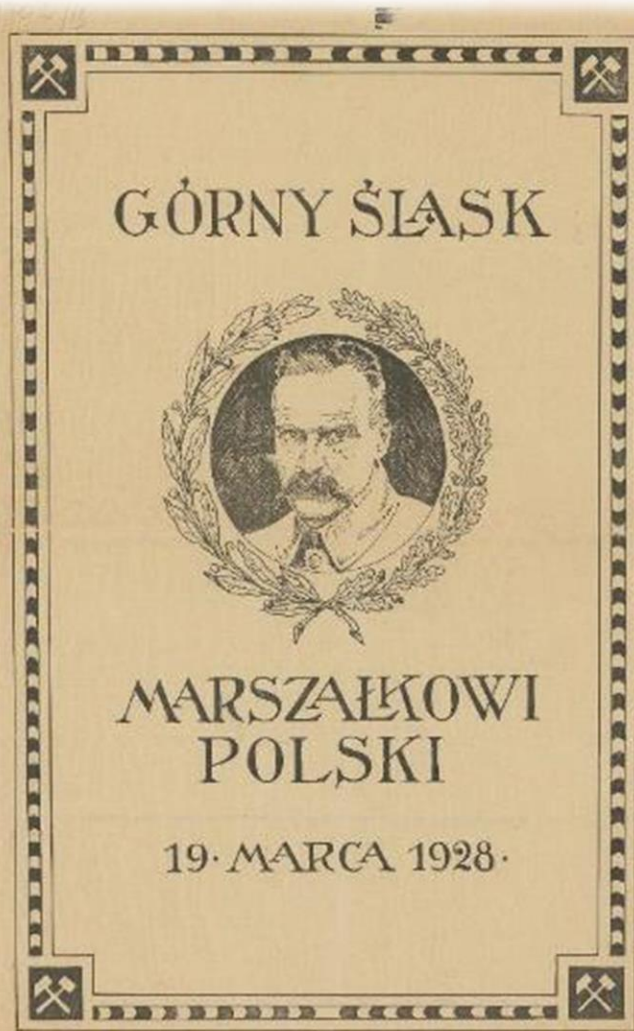
Odznaczenie powstańców śląskich
na katowickim rynku, 22 VIII 1922

Nominacja Józefa Rymera na Wojewodę Śląskiego podpisana przez Józefa Piłsudskiego

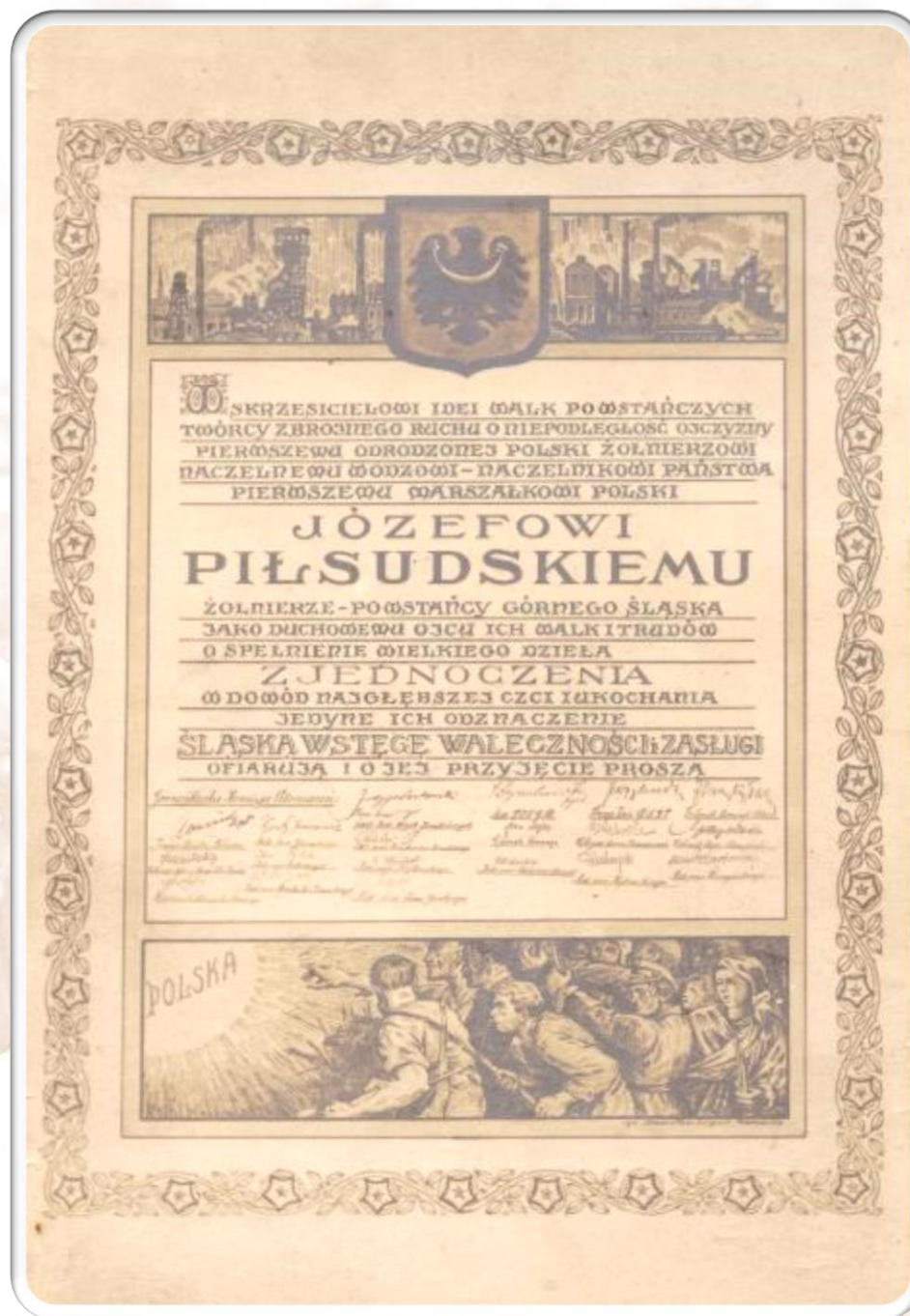

NACZELNIK PAŃSTWA:
J. Piłsudski

Jednodniówka wydana z okazji imienin
Józefa Piłsudskiego, Dąbrowa Górnicza 1928

Pocztówka z reprodukcją
Dyplomu Śląskiej Wstęgi
Waleczności i Zasługi
ofiarowanej
Józefowi Piłsudskiemu
(projekt plastyczny Dyplomu:
Stanisław Ligoń)

Obchody imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego w Morawskiej Ostrawie 17 III 1935

Fotografie z rękopisu Biblioteki Śląskiej
Kronika działalności dyplomatycznej Leona Malhomme z lat 1931-1932

Uroczystości pogrzebowe marszałka Józefa Piłsudskiego

Zdjęcia Czesława Datki z uroczystości pogrzebowych
Józefa Piłsudskiego, Kraków 1935.

Uroczystości pogrzebowe marszałka Józefa Piłsudskiego

Zdjęcia Czesława Datki z uroczystości pogrzebowych Józefa Piłsudskiego, Kraków 1935.

*Hol Konsulatu P.p. w Mor. Ostrawie
v dniach żałoby.*

Hol Konsulatu Polskiego w Morawskiej Ostrawie z księgą kondolencyjną wystawioną po śmierci Józefa Piłsudskiego, fotografia z rękopisu Biblioteki Śląskiej
Kronika działalności dyplomatycznej Leona Malhomme z lat 1931-1932

DO OBYWATELI MIASTA MYSŁOWIC!

W dniu 12 maja 1938 r. cała Polska obchodzić będzie w żałobnym i poważnym nastroju

w trzecią rocznicę zgonu Pierwszego Marszałka Polski JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

W tym dniu i nasze miasto weźmie udział w ŻAŁOBIE NARODOWEJ i złoży hołd ceniom WIELKIEGO MARSZAŁKA, który wywalczył Polsce wolność, a następnie mocne i zdecydowane stanowisko wśród państw współczesnych

Aby wszystkim Obywatelom miasta Mysłowic umożliwić uczestniczenie w ogólnej żałobie Komitet Obywatelski podaje do wiadomości program uroczystości żałobnych dla miasta Mysłowic i zaprasza wszystkich Obywateli, aby jaknajliczniej przybyli na NABOŻENSTWO ŻAŁOBNE, a wieczorem zgromadzili się na rynku, gdzie przy blasku płonących stosów wysłuchać będą mogli w poważnej zadumie wyjętków z pism Wielkiego Marszałka -- któremu oddadzą hołd w chwili 3 MINUTOWEJ CISZY.

PROGRAM UROCZYSTOŚCI:

Godz. 10⁰⁰ nabożeństwo żałobne w kościele parafialnym
" 10⁰⁰ " " " ewangelickim
" 10⁰⁰ " " " w synagodze
" 20⁰⁰-20¹⁵ zbiórka organizacji i P. T. Publiczność na rynku.
" 20¹⁵ raport oddziałów Komendantowi Gwardii
" 20¹⁵ zapalenie stosu
" 20¹⁵-20¹⁶ CHWIŁA CISZY zapowiedziana sygnałem syren i strzałem armatnim
" 20¹⁶ odczytanie wyjętków z rozkazów i pism Józefa Piłsudskiego.

Uprasza się o udekorowanie w tym dniu okien wystawowych obrazami Marszałka i wywieszenie sztandarów państwowych przewiązanych krepą.

MYSŁOWICE, w maju 1938 r.

Za Komitet Obywatelski

(-) Dr GADZALA
wiceprzewodniczący Rady Miejskiej

Wojciech Korfanty

Karta pocztowa, ok. 1903.

Fotografia portretowa autorstwa
Saryusza Wolskiego, 1918.

Pocztówka zaprojektowana przez
Stanisława Ignacego Witkiewicza, 1931.

Fotografie rodzinne

Fotografia ślubna Wojciecha Korfante
i Elżbiety Szprot, 5 października 1903 r.

Wojciech Korfante z żoną Elżbietą w otoczeniu bliskich.
Fotografie z lat trzydziestych XX wieku.

Korfanty i plebiscyt górnośląski

Polski Komisarz Plebiscytowy w otoczeniu współpracowników w hotelu „Lomnitz”.

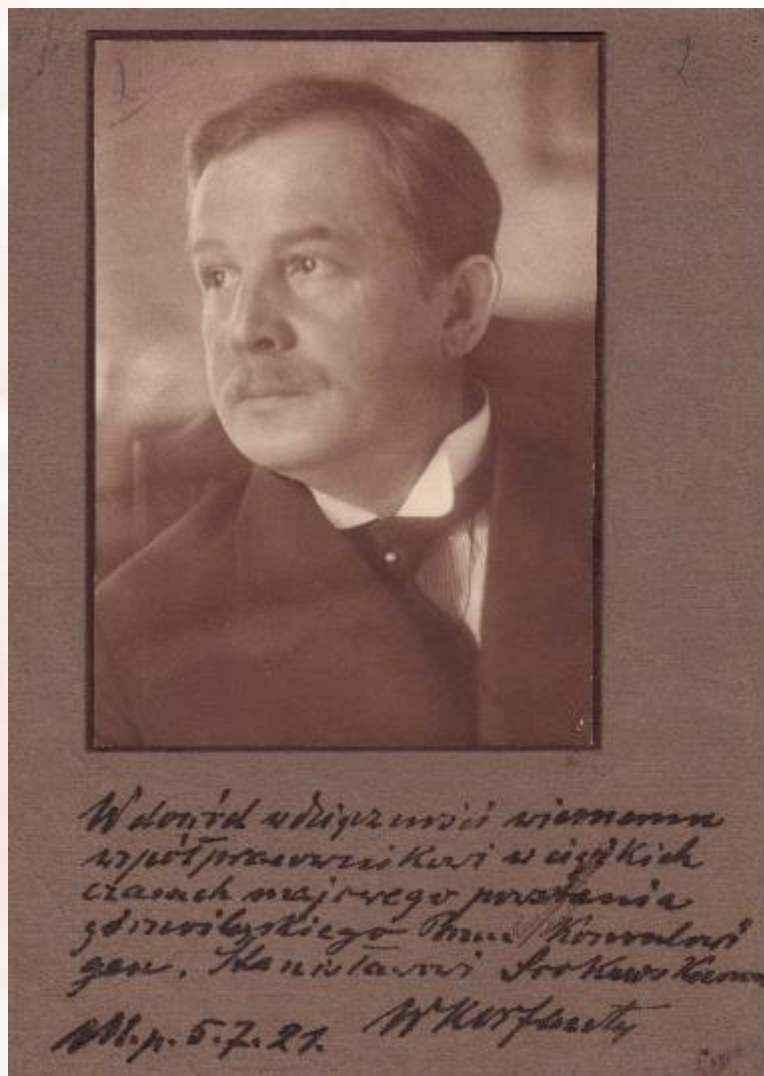

Dyplom odznaczenia „Honorowy Krzyż Plebiscytowy” nadanego Włodzimierzowi Hanasiewiczowi, 13 IX 1921, podpis Wojciecha Korfantego

Okładka plebiscytowego numeru pisma „Kocynder” zaprojektowana przez Stanisława Ligonia, 20 III 1921.

Korfanty i III powstanie śląskie

Fotografia Wojciecha Korfanteo z dedykacją dla Stanisława Srokowskiego, „wiernego współpracownika w ciężkich czasach majowego powstania górnośląskiego, 5 VII 1921.

Marsz na fortepian skomponowany przez Hipolita Brzezińskiego zadedykowany dyktatorowi III powstania śląskiego i dzielnym Górnoślązacom, 1922.

Samochód pancerny „Korfanty”

III powstanie śląskie

Przyłączenie Śląska do Polski

Unikatowe fotografie z wkroczenie wojsk polskich
do Katowic i uroczystości na rynku 20 VI 1922.

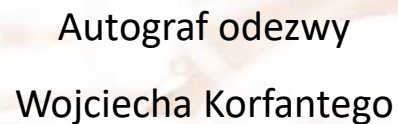
Podpisanie protokołu przejęcia przez polskie władze powiatu
katowickiego, na fotografiach m.in. Wojciech Korfanty, Józef Rymer
oraz burmistrz Katowic Alfons Górniak, 19 VI 1922.

Przyłączenie Śląska do Polski

Unikatowe fotografie z wkroczenie wojsk polskich do Katowic
i uroczystości na rynku 20 VI 1922, wśród osób Wojciech Korfanty

Autograf odezwy
Wojciecha Korfantego

Po siedmiu latach roztęgli i niewoli lud polski na Szybkę. Wyraz
 ze wgnęci brzośni, Szybk wraca na łono wspólnej Ojczyzny.
 Szybk polski na Szybkę bież, z gwiazd i uśmiechów, rozświecał trawę rozłosem,
 woskiem brzośni, triumfalnie, a widzieli, kwiata, było kwiata, zieleń,
 setki darów i ptakom brzośni...
 A jednak radości nasza nie jest pełna, by o niej otężyć, je
 sili tyż brzośni nasza, a owoce jej, wreszcie, które
 było ofiarą dla Polki, powieści, nie doczekamy, iż dokończymy
 i nie rozumniemy dla decyzyj argumentów niżej, nowych, nabył
 najprz. porównań podziwiania jarzemi, prostokątne.
 O brzośni, tyż, nasza, i...

O brańcach tych nawiązał polski rząd zapewnienie od pruskiego
a obywatelskiemu rządu polskiego będzie korzystnie i w części jest mi
z brzo dyplomaty, a więc, które nam daje konwencyę rozstrzygnię-
dow, aby mieć im potędowną opozycję i ochronę. Ale konwencya
ta nie była nigdy polski, któraby go nie była spełniała w rzeczywistości.
Zegnamy nam brańca niemyślnie i będziecie przekonani,
że my nie jesteśmy od tego nigdy i nie będziemy, że wczoraj
i dzisiaj równie błądnie z nami rozumiemy, a Pruskom polski
z granicami był przez naszą wyjątkowość, by same mieć się
i ponownie w ich ręce. Panje moi!

[illegible]

krw. mięs. nabł. i Ty kochana dziewczyno, przysięgasz nam, że
zyski materialne, ale nie krew paloka, która nas do

szedłszy, tył wojskowych oficer, brzośnięty szynkami i kurtkami
i przyspieszony się zstąpił i Tobę narodził. ^{napr.} ^{zastanowiła}
Wola w nas do potępienia się i Tobę, ^{napr.} ^{zastanowiła}
się, gdy nieprzypadł nam skazywać nam się jako bunt
naszej miłości państwa polskiego - byłby nam nasercu-
miecie, - gdy zyliać nam krusz marki polskiej, i
w telegramach obwiniać nam spadek Kossaka
opracowania Kossaka przez starych bolszewików, który drwał
i białymy przetrwał w Polsce i zaciemnienie
partijnego - my więc jesteśmy i Litwie jak dawać wroga
w nas obłąkać.

[illegible]

Bydli nasza Małka wyrostkiem Ciornostyrakom lece
względu na wiarę; języcz; a zrodzenie z trądzą ojco's
mowych bydli ostoję ^{wyrostkiem} wrośni i wielkie samiecature
ramiona także tym płożkucym ródakom, który
symbicowparci jęzic który zbliżę się teraz do Ciobie
z ranfaniem i lojalowiciu obywatelku.

Witaj nam Ojczyso Polsko! Witaj ziomie naszemu polski!
Wojownicy Korfanty

[illegible]

Tableau członków Klubu Chrześcijańskiej Demokracji Sejmu
Śląskiego I Kadencji z Wojciechem Korfantym

Obchody I rocznicy przyłączenia Śląska do Polski, 17 VI 1923

Wojciech Korfanty podczas różnych śląskich uroczystości

Odsłonięcie pomnika Józefa Lompy
w Lubczy, 2 VIII 1931.

Śląskie uroczystości
Moniuszkowskie, 1930.

Protektorzy

Wojciech Korfanty

Podpis Korfante
umieszczony wśród
protektorów Koła

Wojciech Korfanty wśród członków Koła Katowickiego
Związku Uczestników Powstania Wielkopolskiego.

Przed Pomnikiem Wolności

¹Komend. por. rez. J. Liczbinski
²Prez. Koł. Katowice St. Kubicki
³Sekr. Koł. Katowice J. Kaczmarek

Przy złożeniu wieńca na płycie Nieznanego Żołnierza 27.12.1931r.
¹Red. Koł. A Piotrowski z Poznania ²Senat: W. Korfanty
³Dyr. J. A Gawrych ⁴Skarb. Koła Katowice Kol. F. Zielonka

Fotografie wklejone do adresu hołdowniczego skierowanego
do Jana Ignacego Paderewskiego przez katowickie koło Związku
Uczestników Powstania Wielkopolskiego, Katowice 1931.

Wojciech Korfanty. Odezwa do ludu śląskiego

35 lat miłej pracy obywatelskiej - Polacy
niekochanej ziemi śląskiej w której
i dziś należymy i będziemy.

Wojciech Korfanty

NAKŁADEM AUTORA
WYDANO: ŚLĄSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE I WYDAWNICZE „POLONIA” SPÓŁKA AKCYJNA
KATOWICE, UL. SOBIESKIEGO 11.
1927

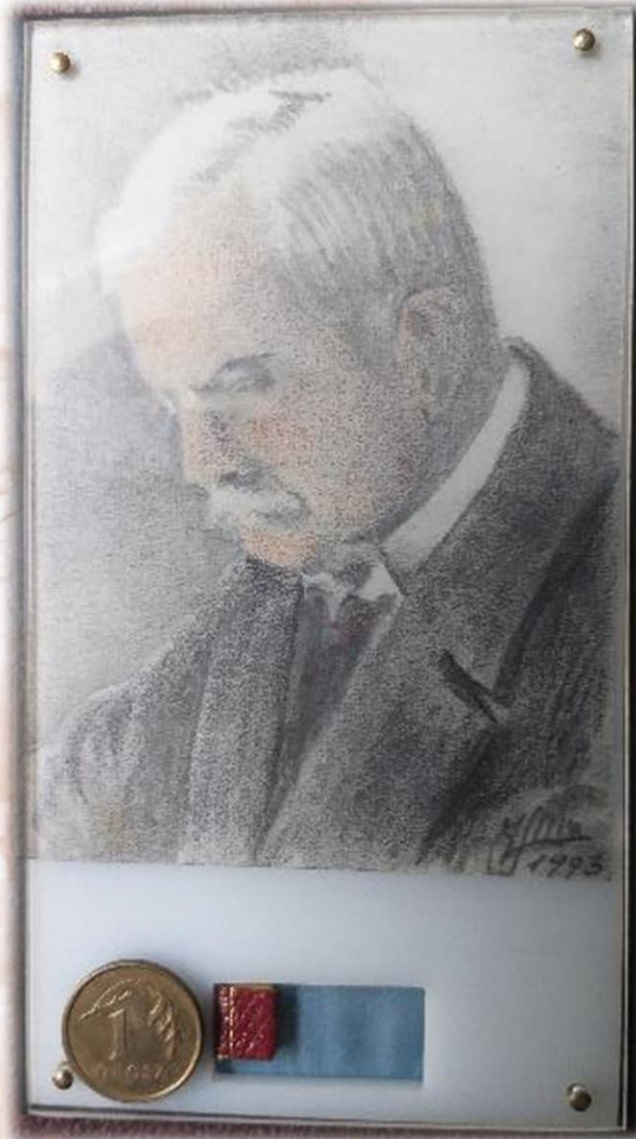

Mowy, odezwy i opracowania Wojciecha Korfantego

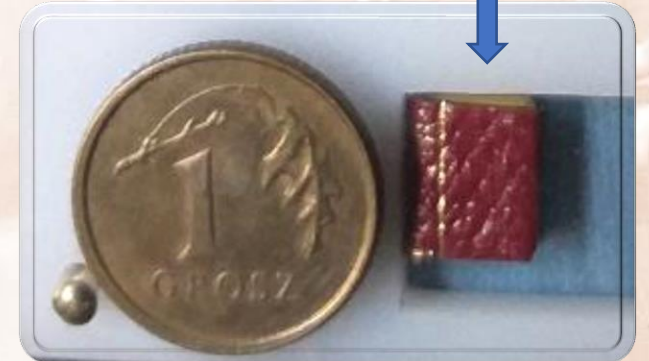
Portret Wojciecha Korfantego

Stanisław Lentz, *Sejm Ustawodawczy
Rzeczypospolitej Polskiej w portretach.*
Warszawa 1919

Miniaturowa biografia
Wojciecha Korfantego (7x5 mm)
umieszczona w specjalnej
obudowie z portretem Korfantego.
Dzieło inżyniera architekta
Zygmunta Szkocnego, autora
najmniejszych książek świata.

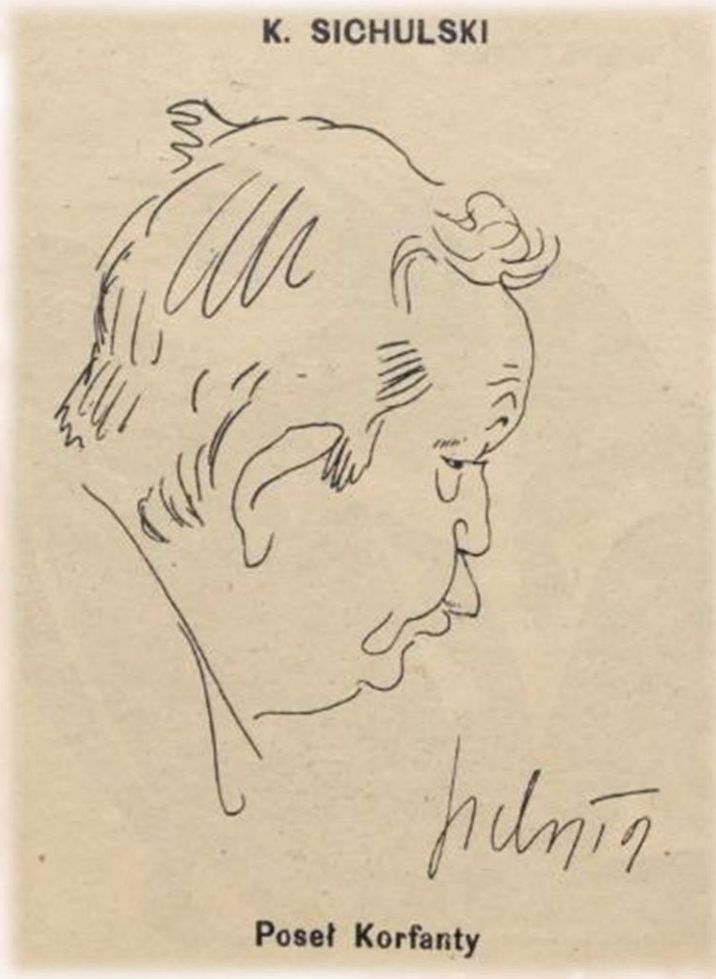

Wojciech Korfanty w karykaturze

Wojciech Korfanty i Michał Grażyński na okładce i pierwszej stronie zbioru karykatur *Śląsk w krzywym zwierciadle* z rysunkami Mieczysława Roleckiego

Wojciech Korfanty w karykaturze lwowskiego „Szczutka”

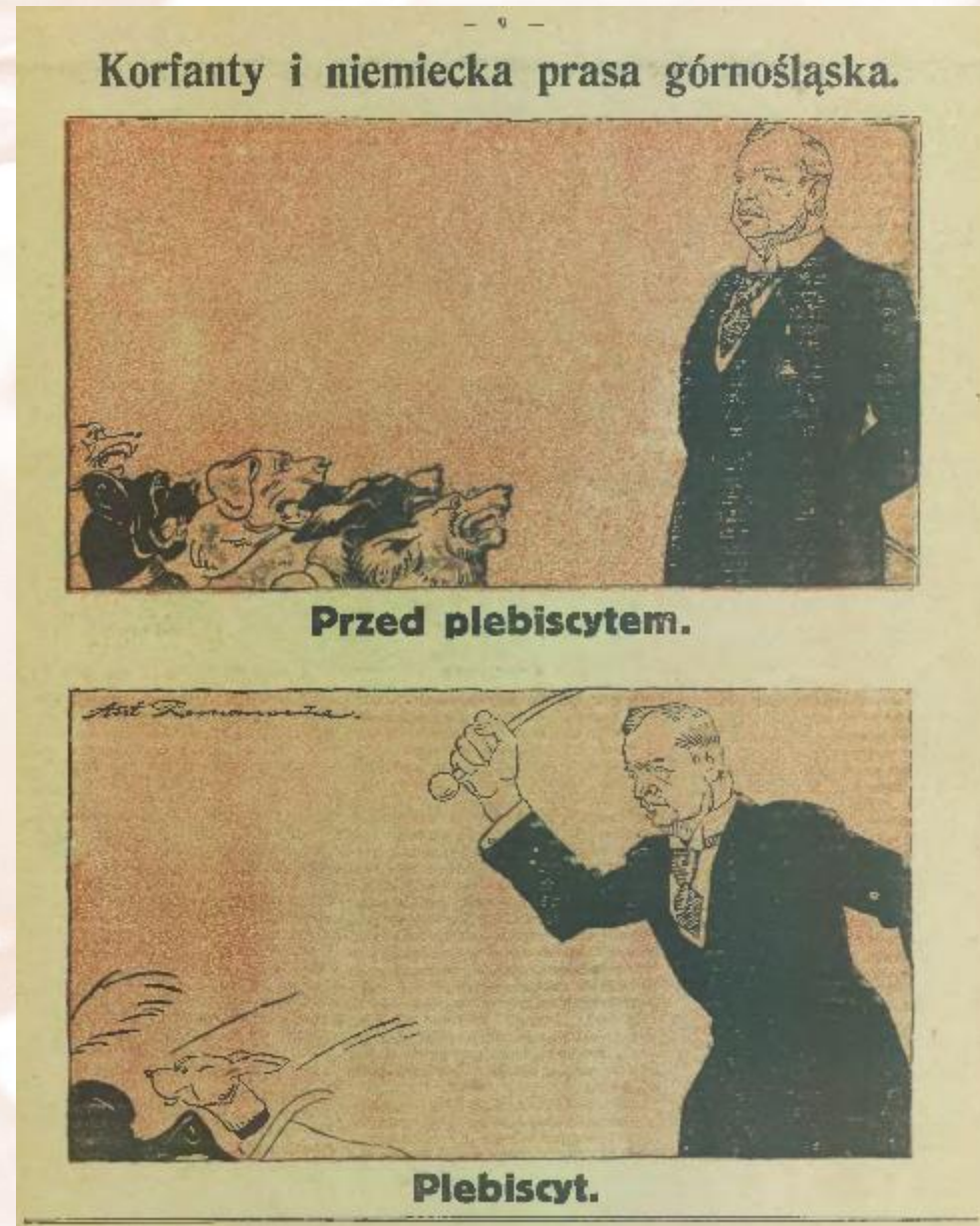

Karykatura Kazimierza Sichulskiego
„Szczutek” 1919 nr 37

Karykatura Zygmunta Kurczyńskiego
„Szczutek” 1921 nr 5

Wojciech Korfanty w satyrycznym „Kocyndrze” 1921

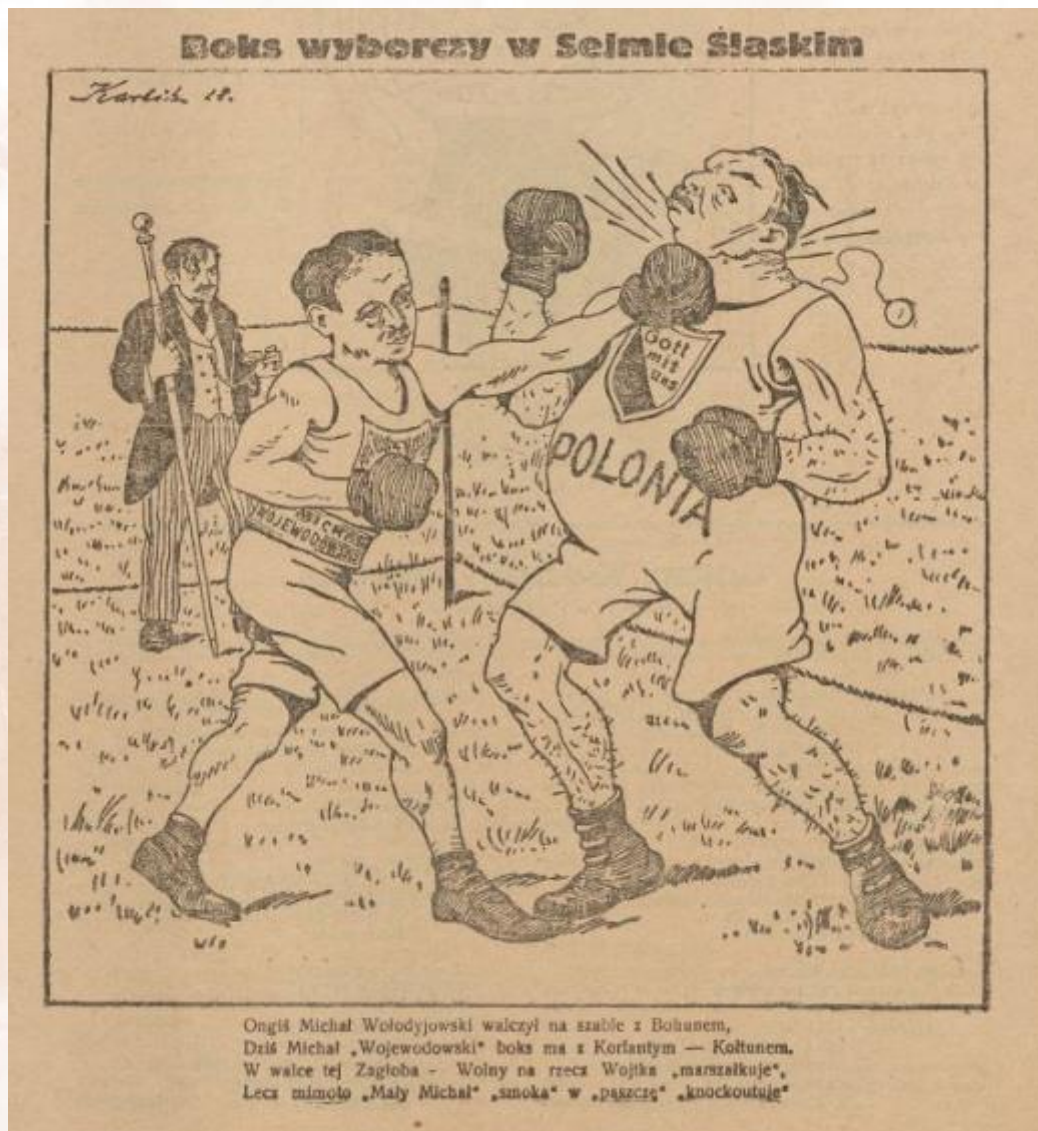
Wojciech Korfanty w satyrycznym „Kocyndrze” 1922

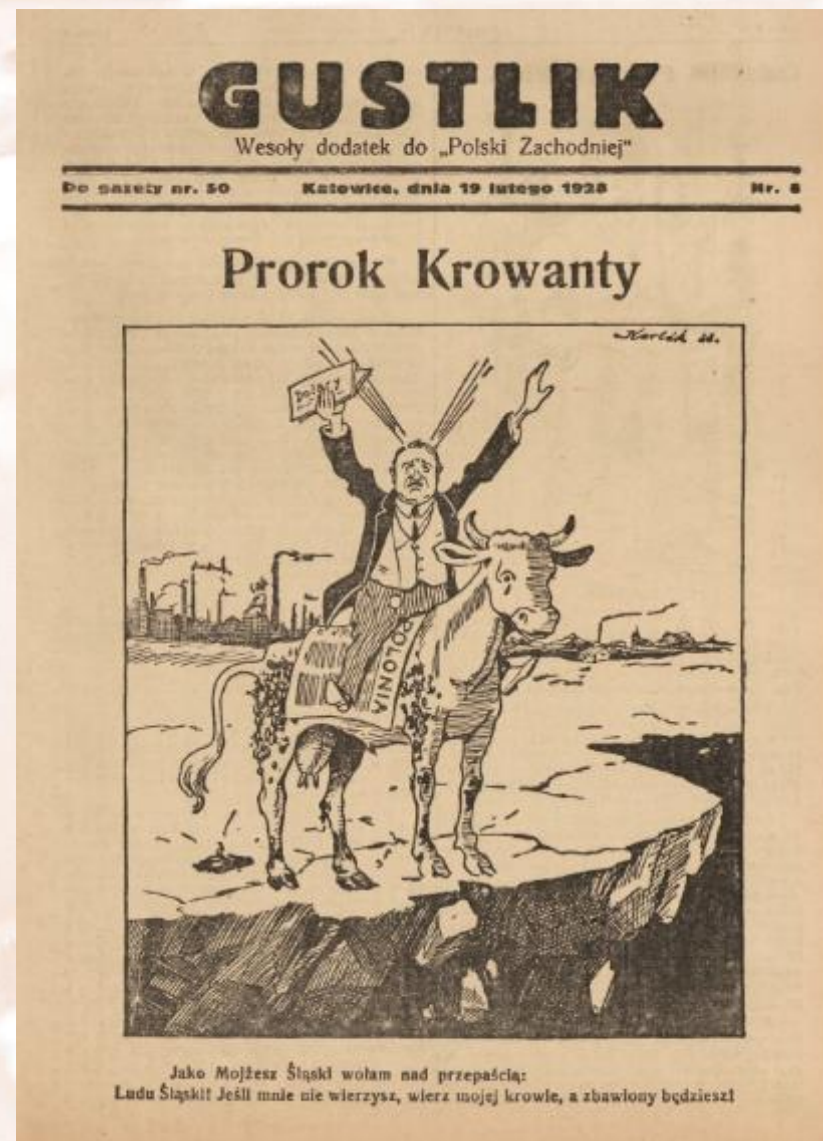
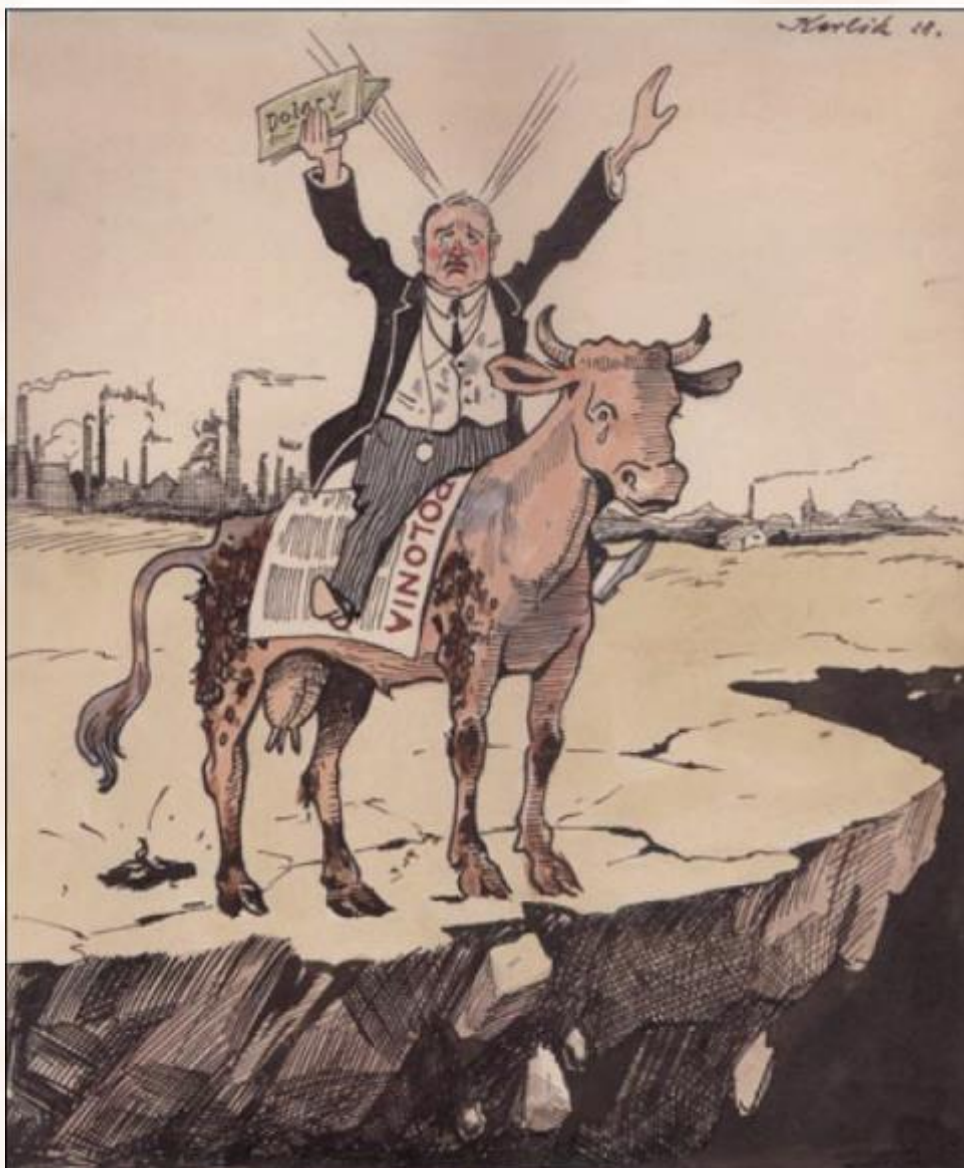
Wojciech Korfanty w satyrycznym „Kocyndrze” 1928

Wojciech Korfanty w satyrycznym „Kocyndrze” 1928

Wojciech Korfanty w karykaturze Stanisława Ligonia w 1928 roku

Informacje prasowe o śmierci Wojciecha Korfanteo

DNK VII. — 17. 1939.
CENA PODWYŻCZ. 60Z. 20 GR.
KONCZ. P. S. O. KATOWICE 1939
PIĄTEK
Dnia 16 sierpnia 1939 r.

Polonia

WYCHODZI 7 RAZY W TYGODNIU
KATOWICE
34281-0-7-1

WYDZIAŁ I REWIZYJACJA
KATOWICE 3024100-11

Wydawca i Zakład Główny: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością "Polonia" S.A. w Katowicach ul. Ściegiennego 18. Zakład Drukarski: Katowice.

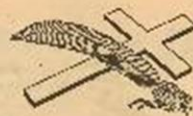

Wojciech Korfanty

nie żyje

Zmarł w starość 17 sierpnia 1939 roku, o godz. 4-tej, w Warszawie

Ś. P.

Wojciech KORFANTY

Doktor Nauk Technicznych honoris causa Akademii Górniczej w Krakowie, prezes Zarządu Głównego Stronnictwa Pracy, b. poseł polski do Sejmu pruskiego i Reichstagu, członek Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej 1918 r. w Poznaniu, Komisarz Plebiscytowy Rządu Rzeczypospolitej na Górnym Śląsku, Naczelnik powstania śląskiego 1921 r., b. poseł do Sejmu Śląskiego, b. poseł i senator Rzeczypospolitej, b. wiceprezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej, pierwszy prezes Rady Nadzorczej Spółki Dzierżawnej Polskie Kopalnie Skarbowe na Śląsku, Założyciel Śląskich Zakładów Graficznych i Wydawniczych „POLONIA” S. A.

po długich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzony Św. Sakramentami zasnął w Panu dnia 17 bm. przeżywszy lat 66, o czym zawiadomia w głębokim smutku pogrążona

rodzina

Dnia 17. sierpnia b. r. o godz. 4 rano
zasnął w Panu

Wódcz Ludu Śląskiego
Ś. P.

WOJCIECH KORFANTY

Śmierć jego odczuła nas głęboka żaloba.
uczony w Nim bawiem. Przeciwnika, który
przez całą życie walował dla naszej Ojczyzny
i Ojczyzny, dla Ojczyzny i Ojczyzny.

Kobiety Śląskie, które w najtrudniejszych
czasach współpracowały z Nim, zachowają
jego pamięć jako postać w dziejach naszej

Katowice 17. VIII. 1939 r.

Dnia 17 sierpnia b. r. o godz. 4 rano

Ś. P.

Wojciech Korfanty

założyciel Chrześcijańskiego Związku
Zawodowego na Śląsku, były prezes
Rady Naczelnej.

Wspomnienie jego osoby i dzieła nie będzie już możliwe.

Jego śmierć jest dla nas wielką stratą i żalobą.
Wspomnienie jego osoby i dzieła nie będzie już możliwe.
Jego śmierć jest dla nas wielką stratą i żalobą.
Wspomnienie jego osoby i dzieła nie będzie już możliwe.

Żalobę jego pamięci
Zarząd Główny Górników i Hutników
Zarząd Główny Śląskiego
Chrześcijańskiego Związku Zawod. w R. P.
Katowice 17. VIII. 1939 r.

Ś. P.

Wojciech Korfanty

Założyciel i Redaktor Naczelny „Polonii”

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach w Warszawie dn. 17 sierpnia, 1939 r. o godzinie 4. w. w. w. w.

W Zauwazym tracimy niezastępowanego Przeciwnika i młodego Przeszłość.

Jego uskarżaniem pozostaniemy wczai. Jego zgon przeżyje nas najdłuższym żalem.

Schylamy się z cichą i głęboką żalobą Katowicką.

Pracownicy „Polonii”

Katowice, 17. VIII. 1939 r.

Pogrzeb Wojciecha Korfantego, Katowice 1939

Zdjęcia Czesława Datki z pogrzebu Wojciecha Korfantego (Katowice 1939) zamieszczone w dzienniku „Polonia”

Pogrzeb Wojciecha Korfanteo, Katowice 1939

„Powstaniec” 1939 nr 35

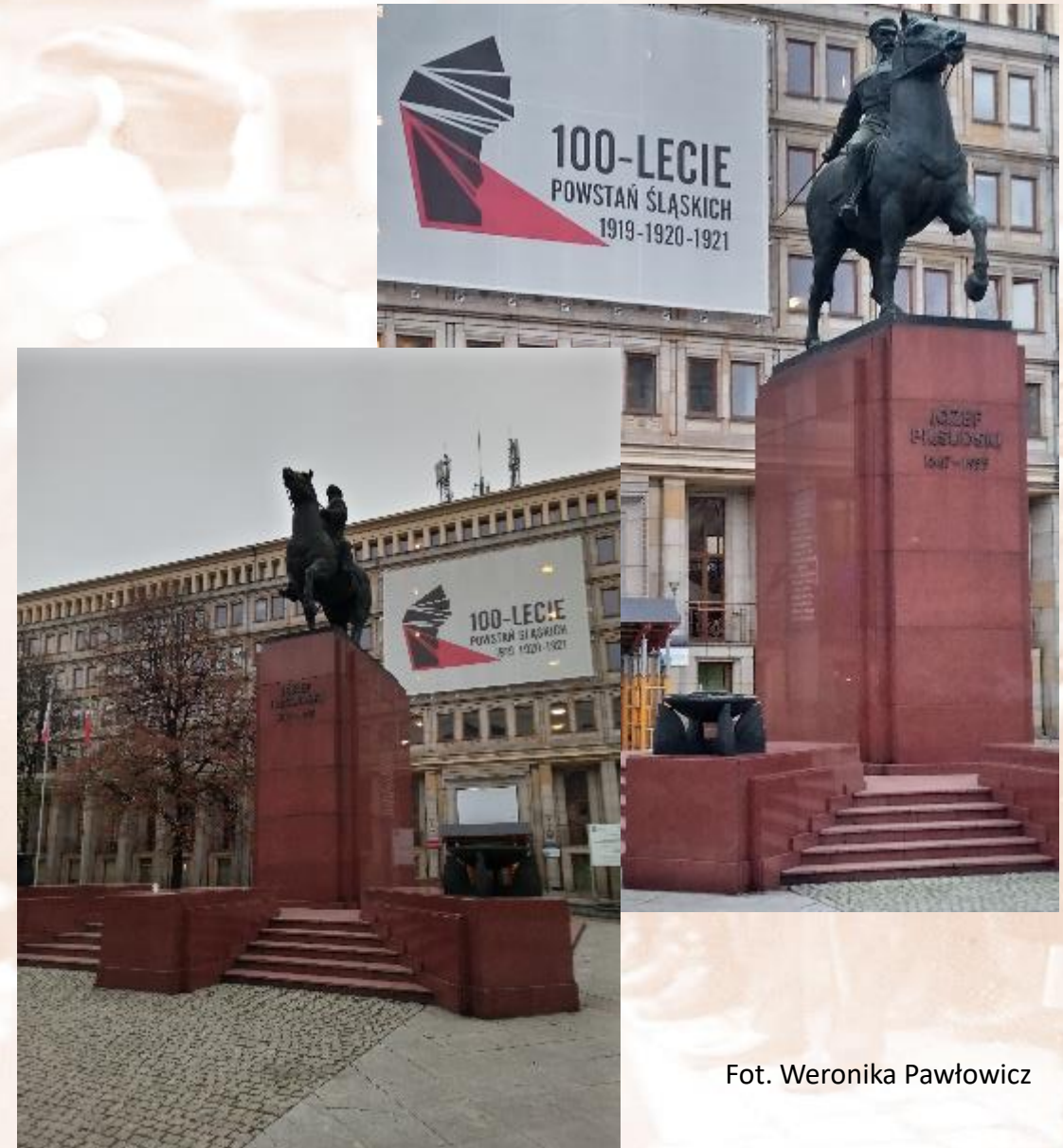
„Gość Niedzielny” 1939 nr 36

Katowickie pomniki

Wojciecha Korfanteo

Józefa Piłsudskiego

Fot. Weronika Pawłowicz

Opracowanie
Marta Kasprowska-Jarczyk
Barbara Maresz

Śląskie.

Biblioteka Śląska

Biblioteka Śląska jest instytucją kultury Samorządu Województwa Śląskiego